

Gedroomd gedicht

Beschrijving

Kun je een gedicht dromen? Het gebeurde me een paar nachten geleden. Ik kon de tekst nog letterlijk herhalen. Dit was het:

Het is koud in Plato's grot.

Een paar zonnestralen vallen binnen.

Ze werpen lange schaduwen.

Een recorder klikt aan:

we kunnen beginnen met lief te hebben.

Geen idee of er een diepere bedoeling achter zit. Maar ik heb het [Droomwoordenboek](#) er bij gehaald. en die geeft de volgende uitleg bij een paar begrippen in het gedicht:

Grot

Een droom over een grot staat symbool voor de baarmoeder en wijst op veiligheid bescherming. Als je droomt dat je door een donkere grot loopt, vertegenwoordigt dit het verkennen van je onderbewuste. Het wijst op zelfontdekking.

Zon (-nestralen)

Het is een goed voorteken om de zon te zien schijnen in je droom. Ze staat symbool voor innerlijke rust, verlichting, geluk, kalmte en inzicht. De zon vertegenwoordigt tevens stralende energie.

Schaduw

Je schaduw in je droom refereert naar een aspect van jezelf, dat je nog niet hebt erkend of herkend.

(Video-)recorder

Als je droomt dat je een videorecorder gebruikt, suggereert dit dat je in je beslissingen wat objectiever zou moeten zijn. Focus op de huidige taak, en probeer je niet te laten beïnvloeden door je emoties in je oordeel.

Liefhebben/Liefde

Als je droomt over liefde of dat je verliefd bent, duidt op intense gevoelens die je overbrengt van een echte relatie uit je wakende bestaan. Het wil zoveel zeggen dat je tevreden bent met wat je hebt en waar je bent in het leven.

Tot zover het Droomwoordenboek. Meer verstand heb ik van Plato en zijn grot:

De allegorie van Plato's grot

De allegorie van de grot is een verhaal uit boek VII in het meesterwerk van *Plato* • *The Republic* •. Hij schreef het in 517 v. Chr. Het is waarschijnlijk *Plato*'s bekendste verhaal, en de plaatsing ervan in *The Republic* is veelbetekenend. • *De Republiek* • is het middelpunt van *Plato*'s filosofie. Centraal staat daarin hoe mensen kennis verwerven over schoonheid, gerechtigheid en goedheid. De *Allegorie van de Grot* gebruikt de metafoor van gevangenen die in het donker geketend zijn. Ze krijgen het moeilijk met het bereiken en in stand houden van een rechtvaardige en intellectuele geest.

Plato's grot

Een dialoog

De allegorie wordt uiteengezet in een dialoog tussen *Socrates* en zijn leerling *Glaucon*.

Socrates zegt tegen Glaucon dat hij zich moet voorstellen dat mensen in een grote ondergrondse grot leven. De grot is alleen aan het einde van een steile klim naar buiten open. De meeste mensen in de grot zijn vastgeketende gevangenen met hun gezicht naar de achterwand van de grot. Ze kunnen niet bewegen of hun hoofd draaien. Achter hen brandt een groot vuur. Alles wat de gevangenen kunnen zien, zijn de schaduwen die voor hen op de muur spelen. Ze zijn hun hele leven in die positie geketend geweest.

Er zijn anderen in de grot die voorwerpen dragen, maar het enige wat de gevangenen kunnen zien zijn hun schaduwen. Sommige anderen spreken, maar er zijn echo's in de grot die het voor de gevangenen moeilijk maken om te begrijpen welke persoon wat zegt.

Vrijheid van kettingen

Socrates beschrijft vervolgens de moeilijkheden die een gevangene heeft om zich aan te passen aan zijn vrijlating. Als hij ziet dat er vaste objecten in de grot zijn, en niet alleen schaduwen, is hij in de war. Instructeurs kunnen hem vertellen dat wat hij eerder zag een illusie was. Maar in eerste instantie zal hij aannemen dat zijn schaduwleven de realiteit was.

Uiteindelijk zal hij bij de uitgang pijnlijk verblind worden door de heldere licht van de zon. Ook zal hij verbluft zijn door de schoonheid van de maan en de sterren.

De allegorische betekenis

In het volgende hoofdstuk van *De Republiek* legt Socrates uit wat hij bedoelde. De grot vertegenwoordigt de wereld, die ons alleen door het gezichtsvermogen wordt geopenbaard. Het klimmen uit de grot is de reis van de ziel naar het begrijpelijke.

Datum aangemaakt

2021/11/11

default watermark